

Le bas-voltage en électrocardiographie. Bulletin de la Soc. Belge de Cardiologie, 7-11-1940.
Bronsdiaabetes. Geneeskund. bladen uit België, maart-april 1941.
Voedings- en gezondheidstoestand der poliklinische patiënten. Ambtelijk verslag, 17-3-1942.
 Idem, ambtelijk verslag, 1 oct. 1942.
L'ulcère peptique par carence alimentaire. Bulletin internat. du Serv. de Santé des armées, n° 9, sept. 1945.
Propaedeutica en onderzoekingsmethoden bij inwendige ziekten. Gent, Standaard-boekhandel, 1945.
La basse tension dans l'électrocardiogramme. Bullet. de l'Acad. de Médecine de Belgique, 1946.

HENRI FREDERICQ

1919

Fredericq, Henri, Robert, Antoine werd geboren te Luik op 11 juni 1887. Hij is de zoon van Baron Leon Fredericq, hoogleraar in de Fysiologie te Luik en van Bertha Spring.

Hij volbracht zijn middelbare studiën aan het Koninklijk Atheneum te Luik, zijn hogere studiën aan de Rijksuniversiteit te Luik. Hij behaalde het diploma van Doctor in de Genees-, Heel- en Verloskunde te Luik in 1912.

Hij was hulp-preparator in de Fysiologie aan de Universiteit van Luik van 1908 tot 1912. Hij was assistent in de Fysiologie aan dezelfde Universiteit van 1912 tot 1919 (Oorlogsvrijwilliger van 1914 tot 1918). Hij werd benoemd tot docent in de Fysiologie en Fysiologische Scheikunde aan de Universiteit te Gent bij K.B. van 31 oktober 1919. Hij werd buitengewoon hoogleraar te Gent bij K.B. van 15 juni, 1920.

Tot groot spijt van zijn leerlingen, verliet hij de Gentse Universiteit toen hij benoemd werd als buitengewoon hoogleraar aan de Universiteit te Luik, bij K.B. van 25 augustus, 1921. Later, in 1923, werd hij gewoon hoogleraar te Luik, en van 1947 tot 1950 was hij Rector van de Luikse Universiteit.

Te Gent was hij verbonden aan de Faculteit der geneeskunde, te Luik, aan de faculteiten der geneeskunde en der wetenschappen.

Hij werd tot het emeritaat toegelaten in 1956.

Universitaire prijzen : Laureaat van de universitaire wedstrijd, groep anatomo-fysiologische wetenschappen, in 1911; eerste bij de wedstrijd voor reisbeurzen in 1912.

Academische prijzen : Prix Alvarenga de Piauhy, Académie Royale de Médecine, 1908 (partagé); Prix Gluge de Physiologie, Académie Royale, Classe des Sciences, 1912; Prix Mathieu Bourceret (circulation du sang), Académie de Médecine de Paris, 1914. Daarna, toen hij te Luik doceerde : Prix Elie de Cyon, Académie des Sciences de Bologne, 1925; Prix Agathon De Potter, Académie

Royale, Classe des Sciences, 1928 (partagé); Prix Monthyon, Institut de France, Académie des Sciences, 1932; Prix décennal des Sciences Zoologiques, 1931-1941. Doctor honoris causa van de universiteit te Caïro, 1928 en van de universiteit de Lille, 1948.

Wetenschappelijke genootschappen : tijdens zijn verblijf te Gent, werd hij briefwisselend lid van de Académie Royale de Médecine de Belgique, 1919 (titelvoerend lid in 1930, en Voorzitter in 1947).

Na zijn benoeming te Luik werd hij briefwisselend lid van de Académie Royale de Belgique, Classe des Sciences, in 1936, titelvoerend lid in 1946, erelid van de Academia Nacional de Medicina de Mexico in 1948 en briefwisselend lid van de Académie Nationale de Médecine de Paris. Ook werd hij lid van de Société de Biologie de Paris, 1926, Société de Biologie de Barcelone, 1935, Voorzitter voor 1933 van de Association des Physiologistes de langue française, Société de Biologie de Buenos Aires, enz. Hij was promotor en stichtend lid van de Société belge de Physiologie, in 1949.

Ook, na zijn benoeming te Luik was hij voordrachtgever en ruilprofessor te Montpellier, Lyon, Paris, Marseille, Aberdeen, London, in 20 Amerikaanse Universiteiten (C.R.B. Educational Foundation, exchange Professor), Moscow. Hij was aanwezig, als lid of als verslaggever, op talrijke congressen.

Domein van zijn wetenschappelijke activiteit : dit domein is zeer uitgebreid en de meeste onderwerpen werden behandeld van af het begin van zijn loopbaan tot in de laatste jaren. De belangrijkste zijn : secondaire refractaire periode van de hart-pneumogastricus (beloond door de decennale prijs), viscerale meta-chronose door prikkeling van de autonome zenuwstelsels, vasodilaterende werking van CO₂ en van de aminozuren, electrocardiogram, synaptolytische stoffen, chronaxie van de hartpneumogastricus, werking van coffeine en xanthine-derivaten, vergelijkende fysiologie.

Hij had de wetenschappelijke leiding van „Archives Internationales de Physiologie et de Biochimie”, voor vol. 40 tot 41, met Léon Fredericq, van Vol. 42 tot 55, alleen, van Vol. 56 en volgende, met M. Florkin en Z. Bacq.

J. VAN DE VELDE.

PUBLIKATIES VAN HENRI FREDERICQ

IN BOEKVORM
(na zijn benoeming te Luik)

Aspects actuels de la Physiologie du Myocarde. Paris, Presses Univ., pp. 300, 1926.

Principes de Physiologie Générale, in 1934, 1939 en 1943, Liège, Vaillant Carmanne & Paris, Masson, 3e édit., pp. 459, 1943.

Traité Élémentaire de Physiologie Humaine, 1942, 1944 en 1952, Liège, Vaillant Carmanne, Paris, Masson, 3e édit., pp. 812, 1952.

ALS BIJDRAGEN IN TIJDSCHRIFTEN EN VERZAMELWERKEN

250 bijdragen waarvan 47 vóór zijn benoeming te Luik. De lijst die volgt bevat slechts de bijdragen uitgegeven vóór en tijdens zijn verblijf als hoogleraar aan de Gentse Universiteit.

Les influences qui modifient l'irrigation dans la paroi du cœur isolé des mammifères. Archives internationales de Physiologie, VI, 455, 1908.

Un cas de division complète du nerf sciatique, etc... C.R. de l'Ass. des Anatomistes, 168, Marseille, 1908. *L'électrogramme de la secousse provoquée dans le muscle cardiaque isolé du chien.* Acad. Roy. Belgique, Cl. des Sciences, 1157, 1909.

Les invertébrés répondent-ils par la production d'anticorps aux injections de protéines étrangères agissant comme antigènes? Arch. internat. Physiol., 1910, X, 139.

La simplification des myogrammes mécaniques et électriques du ventricule par alimentation déficiente du cœur. Arch. intern. Physiol., XI, 243, 1911.

Sur la nature de la systole ventriculaire. Arch. internat. Physiol., XI, 255, 1911.

Sur la nature de la systole de l'oreillette. Acad. Roy. Belg. Cl. des Sciences, 131, 1912 et Arch. internat. Physiol., XII, 66, 1912.

La contraction alternante du myocarde et son électrogramme. Acad. R. Belgique, Bull. Cl. Sciences, 203, 1912 et Arch. internat. Physiol., XII, 96, 1912.

Pouls alternant produit chez le chien chloralisé, par excitation des nerfs accélérateurs du cœur. Arch. internat. Physiol., XII, 47, 1912.

Die Hering'sche Theorie gibt keine Erklärung für den an ausgeschnittenen Herzmuskelstücken hervorgerufenen Pulsus Alternans. Plüger's Archiv, vol 151, 106, 1913.

L'excitabilité du vague cardiaque et ses modifications sous l'influence de la caféine. Arch. internat. Physiol., XIII, 107, 1913.

Les fonctions des nerfs accélérateurs du cœur et les modifications qu'elles éprouvent sous l'influence de divers agents thérapeutiques. Arch. internat. Physiol., XIII, 117, 1913.

Sur la nature myogène ou neurogène de la conduction entre les oreillettes et le ventricule chez le lézard et la tortue. Acad. Roy. Belgique, Bull. Cl. Sciences, 391, 1913 et Arch. internat. Physiol., XIII, 427, 1913.

Résistance comparée des nerfs et des muscles de grenouille à la compression mécanique. Arch. internat. Physiol., XIII, 311, 1913.

Congélation partielle du cœur des mammifères au moyen d'air liquide. C.R. Soc. Biol. Paris, 1187, 1913.

Sur l'action cardiaque des substances du groupe de la quinoléine (met EMILE TERROINE). Journal de Physiol. et Path. Gén., XV, 961, 1913.

Qu'est-ce que la contraction cardiaque? Biologica, 298, 1913.

Théories de la narcose et association de narcotiques. Le Scalpel, 11 p., 1913.

La pathogénie du pouls alternant. Biologie médicale, 19 pp., 1913.

Revue de physiologie (met L. FREDERICQ). Rev. Gén. des Sciences, 931, 1913.

Recherches expérimentales sur la physiologie cardiaque d'octopus vulgaris. Acad. Roy. Belgique, Bull. Cl. Sciences, 758, 1913 et Arch. internat. Physiol., XIV, 126, 1914.

La loi du tout ou rien est-elle applicable aux fibres nerveuses? Disparition brusque de la conductibilité à la suite d'une compression prolongée ou progressive s'exerçant sur les troncs nerveux. Zeitschr. f. allg. Physiol., XVI, 213, 1914.

Les bases expérimentales des théories actuelles des arythmies cardiaques. Biologie médicale, 177 et 221, 1914.

Critique de l'emploi des épreuves de l'atropine et du nitrite d'amyle dans le diagnostic des Bradycardies. Bull. Acad. R. de Médecine de Belgique, 6 pp., juillet, 1914 et Arch. des maladies du cœur, 5pp., septembre, 1916.

Blocs intracardiaques et rythmes autonomes du cœur. Archives médicales belges, 11 pp., mai 1917.

Grande tolérance d'un Addisonien vis-à-vis de l'Adrenaline (met P. NOLF). Archives médicales belges, 6 pp., août 1917.

Le réflexe oculo-cardiaque. Arch. méd. belges, 15 p., janvier 1918.
Les lois d'adaptation du cœur. Ibid., 640, décembre 1918.
Un cas curieux de pneumothorax. Ibid., 6 pp., mars 1919.
Notice relative à la pathologie et à la thérapeutique d'urgence des produits dits asphyxiants utilisés par l'ennemi. Imprimerie du G.Q.G. de l'Armée belge, 16 pp., 1918.
Modifications du sang chez les blessés et les opérés. Arch. méd. belges, 14 pp., mai 1919.
Morphologie de la leucocytose post-traumatique. Travaux de l'Ambulance Océan, La Panne, Masson, Paris, II, 513, 1919.
Action des entités chimiques présentes dans les sels biliaires sur le cœur isolé du lapin. Arch. internat. Physiol., XV, 220, 1919.
Les gaz de combat. Arch. méd. belges, 56 pp., août-sept. 1919.
Appareil inscripteur de l'écoulement d'une burette graduée (hydrorhéographe). Arch. internat. physiol., 1920.
Note sur l'hémolyse par les solutions salines hypertoniques. Bull. Acad. roy. Méd. Belgique, 10 pp. 1920.
Critique de l'emploi des épreuves de l'atropine et du nitrite d'amyle dans le diagnostic des bradycardies (met A. DESCAMPS). Bull. Acad. roy. méd. Belgique, 6 pp., janvier 1921.
Le diagnostic pathogénique des bradycardies et les épreuves de l'atropine et du nitrite d'amyle (met A. DESCAMPS). Arch. internat. Physiol., XIV, 162, 1921.
L'électrocardiogramme physiologique. Arch. Méd. belges, 32 pp., janvier 1921.
Sur l'action cardiaque des substances du groupe de la quinoléine (2e mémoire) (avec E. TERROINE). Arch. internat. Physiol., XVI, 325, 1921.
La caféine, poison paralysant du sympathique (met A. DESCAMPS). C.R. Soc. Biol. Paris, LXXXV, 13, 1921.
Étude clinique et thérapeutique des gaz de combat. 1er Congrès de Médecine militaire, Bruxelles, 51 pp., 1921.
Séquelles de l'intoxication par les gaz de combat. Ve Conférence interalliée des Invalides de guerre, Paris, 8 pp., 1921.
Pour servir à l'interprétation de l'électrocardiogramme. I. Le trajet et la vitesse de l'onde d'excitation dans le ventricule de la tortue. C.R. Soc. Biol. Paris, LXXXV, 239, 1921.
II. La position de l'onde T dans la contraction alternante du cœur de la tortue. Ibid., LXXXV, 240, 1921.
III. L'électrogramme des cavités cardiaques isolées de la tortue. Ibid., LXXXV, 242, 1921.
IV. L'électrocardiogramme des sauriens et des ophidiens. Ibid., LXXXV, 661, 1921.
Essai d'interprétation de l'électrocardiogramme. Arch. internat. Physiol., XVIII, 67, 1921.

FRITZ DE BEULE (1880-1949)

1919

De Beule, Frederik, Jan, Rafael (gezegd Fritz) werd geboren te Buggenhout op 23 oktober 1880 en overleed te Gent op 31 oktober 1949.

Volbracht zijn middelbare studies aan het bisschoppelijke college der H. Maagd te Dendermonde, zijn hogere studiën aan de Universiteit te Leuven (doctor in de genees-, heel- en verloskunde 1903).

Werd bij K.B. d.d. 14 november 1919 belast met de cursus in de speciale heekundige ziektenleer aan de faculteit van Geneeskunde der Rijksuniversiteit te Gent, ter vervanging van Professor Ad. De Cock, tot het emeritaat toegelaten.

Bij K.B. d.d. 16 november 1920 werd hij, buiten zijn bevoegdheden, belast met de cursus in de algemene heekundige ziektenleer ter vervanging van Professor Fr. Van Imschoot die ervan ontlast werd. Bij K.B. d.d. 20 mei 1925 werd hij belast met de cursussen in de heekundige kliniek en polikliniek, ter vervanging van Professor Fr. Van Imschoot. Hij werd ontlast van de cursus in de algemene en speciale heekundige pathologie. Bij K.B. d.d. 10 juni 1925, werd hij benoemd tot buitengewoon hoogleraar en bij K.B. d.d. 25 juni 1930, werd hij met ingang van 1 juli 1930, bevorderd tot gewoon hoogleraar.

Bij K.B. d.d. 20 september 1949, werd hij met ingang van 14 november 1949, tot het emeritaat toegelaten.

De benoeming van Professor Fritz De Beule in 1925 tot hoogleraar en diensthoofd van de heekundige Kliniek en Polikliniek mag als een mijlpaal in de geschiedenis van het heekundig onderwijs en de wetenschappelijke activiteit dezer klinieken beschouwd worden.

Tot vóór 1925 was de wetenschappelijke activiteit der heekundige afdeling eerder gering, wat wel enigszins kon toegeschreven worden aan het feit dat onze universiteit niet eens over een Instituut voor experimentele chirurgie beschikte. Spijt de beperkte middelen en de verouderde instellingen waarover hij beschikte heeft Professor De Beule de heekundige afdeling opgevoerd tot

